

Поштовани господине Дачићу,

За Ваш недавни говор, на дан помена жртвама фашизма у Драгинцу, може се засигурно рећи да је гутљај свежег ваздуха и светли зрак у добрано загађеној политичкој атмосфери Србије. Многима сте пробудили наду да ће након скандалозно непатриотског периода у политичком животу Србије, ипак доћи до помака набоље. Међутим он (говор) је недовољан, потребно је и указати и казати ко је одговоран за националну амнезију? Не треба ни далеко ићи, нити много тражити. Школа, то јест просвета. Ту треба тражити одговор. Садашње стање није добро, а нема назнака да ће бити боље. Напротив! Свака следећа школска година доноси новине типа "рупе у саксији" и затупљивање наше деце се пуном паром наставља, баш у самој школи. Оно што је битно се занемарује, а небитно се диже на пиједестал науке. Пре свега су криви они који састављају школске програме, одређују број часова за поједине предмете и наставне јединице и они који одобравају уџбенике. Када је национална књижевност и историја у питању, ту је ситуација застрашујућа.

Блиц анкета, коју сам прошле школске године начинила међу ученицима трећег и четвртог разреда гимназије, говори много. Питала сам их шта за њих значи појам Шумарице – од 180 ученика знало је мање од десет, за Новосадску рацију је чуо такође мали број ученика; на питање – шта подразумева појам "деца са Козаре" – нико није знао одговор! Подвлачим да се ради о изванредним ученицима, који вредно раде и уче оно што им се испредаје и тражи од њих да запамте. Једна од ученица четвртог разреда се сетила да је као мала ишла на екскурзију у Шумарице. Школске екскурзије су прича за себе; које су подразумевале допуну градива из наставе, које су развијале патриотска, морална и витешка осећања су нестале из средњих школа јер не доносе девизну зараду. Наши непријатељи из Другог светског рата могу да се радују! Успели су. Победили су

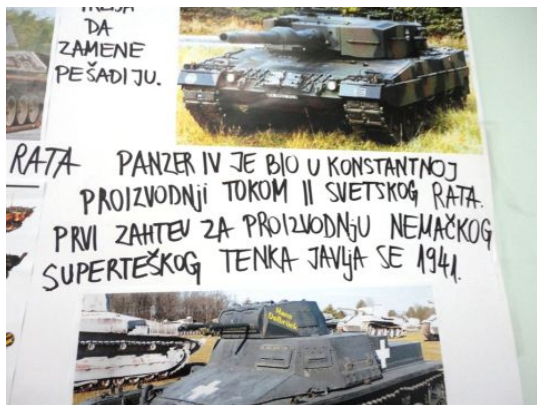
Damnatio memoriae, или како је руски језик постао успомена

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 21 октобар 2012 12:21

нас! Damnatio memoriae! Нема јавне успомене! Нема јавног сећања!

Катюши, Halt! Deutsche Panzerwagen, напред!

Verba volant, господине Дачићу! Дела остају! Наша јавност има право да зна каква је улога немачке фондације Ханс Зајдел и GTZ компаније у Министарству просвете Србије! Како то да се након потписивања уговора између Министарства просвете и ових компанија, немачки језик нашао у огромном броју школа Србије?

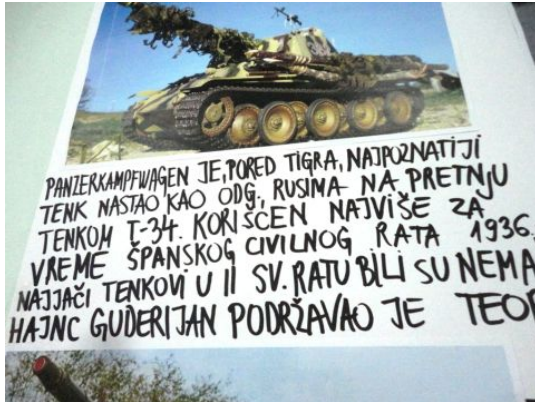
Опште је познато да је врло брзо након политичких промена везаних за 5. октобар 2000. немачки језик у наше школство ушао, истина на мала врата, али врло вешто и то на штету – руског језика. Када су та врата постала тесна од 2007. године је у основне школе уведен други страни језик и тада се масовно уводи немачки. Већ идуће године немачка влада, преко фондације Ханс Зајдел и организације (GTZ- организација за техничку сарадњу) у сарадњи са министарством просвете Србије, МУП-ом и Педагошким друштвом Србије у оквиру пројекта "Добро дошли у Немачку" отворено и без увијања, организује путовања српске деце и омладине у Немачку. Према пропозицијама конкурса примају се само активни студенти тј. политички опредељени за ЕУ, а за остале, овог 'леба нема. Добродошлица подразумева, како се у документима и наводи, "богат политичко-образовни програм", а какав је то програм, најбоље је показао 13.2.2012. бивши амбасадор Немачке у Србији Волфрам Мас. Он "едукујући" наше студенте, учеснике пројекта "добродошли у Немачку" није развијао љубав према немачком језику, него је јавно усађивао мржњу према Русији. Шта рећи, сем да је тада постало очигледно да је официјелни представник Немачке у Србији обукао "ново царско одело".

То одело је кројено одавно, одмах након завршетка Другог светског рата, уфирцано је опрезно, сашивено тврдо, да не попуца који шав, а након 2000. године је остало само да се још понешто проштепа и учврсте дугмићи. Фондација Ханс Зајдел је након уклањања

Damnatio memoriae, или како је руски језик постао успомена

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 21 октобар 2012 12:21

Слободана Милошевића кренула у акцију. Свакако јој није био циљ да поправи 190 школа, које су порушене током бомбардовања. Тај циљ је обелоданио тадашњи министар просвете Гашо Кнежевић, јавно и пред ТВ камерама: "Професори руског у Србији имају 6 месеци да се преквалификују у професоре енглеског језика, или нека иду. Нова власт је решила да

раскине са свим траговима комунизма, а пошто у сваком професору руског језика чучи мали комуниста, руски језик мора бити укинут". Истина овде се не спомиње немачки језик, али то је само зато "Да се Власи не досете". Познато је и то да од марта 2003. године фондација Ханс Зајдел добила појачање из Немачке, у виду глобалистичке организације за техничку сарадњу GTZ d.o.o. (Deutsche Gesellschaft für Technische Zusammenarbeit (GTZ) GmbH). У оквиру пројекта "Реформа стручног образовања" GTZ организација је ушла у 32 школе из Србије, у пројекту учествују више од 1000 наставника и скоро 6000 ученика. У документима GTZ је јасно написано да је циљна група пројекта – млади оба пола, узраста од 13 до 19 година, то јест ученици два последња разреда основних и два последња разреда средњих школа. Шта рећи на ову чињеницу? Родиш дете, отхраниш га и са пуним поверењем у државу, ти га пошаљеш у школу а тамо га не васпитавају и не образују на начин једне суверене државе, него га "едукују" глобалистичке организације, против којих се боре напредни друштвени слојеви целог света. А шта тек рећи на "географију", то јест регионе на које су ове организације бациле око? Београд, Крагујевац, Западна Србија, пре свега Ужице и Санџак, јужна Србија и Војводина, нарочито Суботица, као и чланови разних етничких групација и удружења? Да ти се дигне коса на глави: "оглодати" Србију све до Београдског пашалука, и онда заузети и Београд и посао је завршен.

Чињеница је да је осим матерњег – српског језика, енглеског који је испод жита истиснуо руски језик као први страни језик, у школе Србије уведен углавном немачки, па седмогодишњаци, а понегде и трогодишњаци, деца која још немају представу ни о својој нацији, о националним системима вредности, учећи прво један, а за пар година још један западни језик, усвајају туђе, несловенске моделе понашања и системе вредности, што је потпуни образовни, васпитни и политички промашај, и својеврсни етноцид. Рецимо у Новом Саду, зато што НВО "Подунавске Швабе" помажу предшколску установу, деца уче немачки. Родитељи нису анкетирани да ли су за то. Само су обавештени. Само од себе

Damnatio memoriae, или како је руски језик постао успомена

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 21 октобар 2012 12:21

се намеће питање: Како неко може склапати уговоре у ваше име и у име вашег детета? Тако се "спонтано" десило да је тренутно немачки језик други страни језик по заступљености у нашим школама, а кроз три године, када се буде прослављала седамдесетогодишњица победе над фашизмом, у школама Србије, немачки језик ће готово у потпуности заузети место језика највећег словенског народа и највеће књижевности на свету, руског језика? Прошле године је непримерено ситуацији, то јест у току школске године, без икакве претходне јавне дискусије, без мишљења људи из струке извршена "реформа" првог разреда средњих школа, у том смислу и гимназије и економске школе, које у програму имају други страни језик, након које је у огромном броју школа "отпао" управо руски језик. Права слика ове "реформе" (што се руског језика тиче) видеће се за три године. На страну то што програми за њу нису били припремљени, него су понуђени неки "из доба цара пекмеза", а програм за прву годину учења руског језика, као изборног предмета, уопште није ни био ни донет, што је директан законски прекршај.

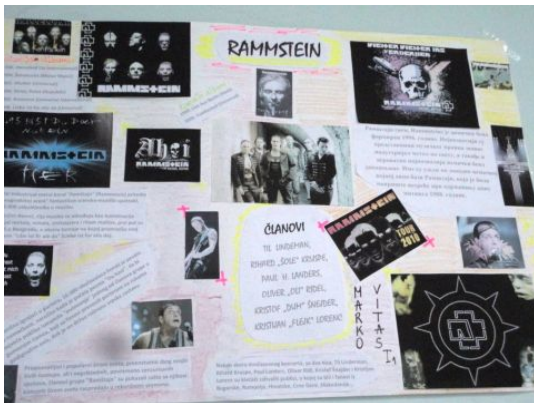

Господине Дачићу, Агробанка, разни министри, који се терете за проневере и несавестан рад, сигурно нису највећи проблем Србије. Много већи проблем је школа. У школама једне државе налази се њен комплетан подмладак а нашој деци се често, а да то министарству често и није познато, у школама протура и подмеће много тога што не би смело, а што, веровали, или не, у овој истој држави остаје некажњено. Тако је у гимназији "Жарко Зрењанин" у Врбасу, на зидовима кабинета за немачки језик било неколико паноа, на којима се величало оружје фашистичке Немачке, симболи фашистичке Немачке и Хабзбуршка монархија. Велике фотографије оружја са све кукастим крстовима су скоро две школске године биле пред очима ученика. На панову величине отприлике метар са два метра (!) је приказан развој немачке тенковске индустрије.(?!) Испод једног тенка дословно пише да је "Panzerkampfwagen поред Тигра најпознатији тенк, настао као одговор Русима на претњу тенком Т-3", чиме се подмукло увлачи мисао да је Русија претила Немачкој, па је ова морала да се брани. Та страшна замена теза се огледа и у тврдњи да се "први захтев за производњу овог немачког тенка јавља 1941. године", без икаквог додатног објашњења шта је тај "захтев" подразумевао.

Damnatio memoriae, или како је руски језик постао успомена

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 21 октобар 2012 12:21

То што је иза тог "захтева" 30 милиона изгинулих Словена, од чега 26 милиона Руса, је од читалаца, то јест малолетних ученика вешто сакривено. Затим на паноу следи величање оружја фашистичке Немачке: "Најјачи тенкови у Другом светском рату били су немачки". Курска битка, у којој су немачки тенкови претрпели тотални пораз, се за професора Кемивеши и директора Вујачића изгледа није десила. Исти кабинет је такође "красио" и пано са фотографијама и причом мало је рећи контроверзне рок групе „Рамштајн“, чији је знак стилизовани кукасти крст, а само име је назив чувене Хитлерове авио базе. Познато је да је ова група склона промовисању фашистичких идеја и чији су поједини албуми забрањивани чак и у Немачкој.

Спомињали сте и геноцид над Србима и српске жртве у току Првог светског рата господине Дачићу! Свака Вам част на томе! Но знајте и ту област је професор Кемивеши "покрио" у очигледној настави: на чеоном зиду, у који гледају сви ученици, изнад табле уместо Светог Саве се буквално шепурио велики (120x120см) постер Хабзбуршке династије са ликовима исте и објашњењима на немачком језику!?

Пробудимо се!

Да ли то значи да наши ђаци треба да боље разумеју и осете као своје, нове фестивале на којима свирају неонацистички бендови из Мађарске попут бенда "Национални фронт" на чијим се концертима по Србији (Војводини) вијоре нацистичке заставе и славе се и Хитлер и Велика Мађарска. Да ли се паноима са кукастим крстовима требало рећи "Данке Дојчланд", држави која има намеру да у Војводину врати своје подунавске Швабе, као да никаквог рата није ни било, као да је казнена дивизија "Принц Еуген" пала с Марса, а не да је формирана од подунавских Шваба који су тада живели у Краљевини Југославији (у Српској Војводини), као да су се партизани заједно са Црвеном армијом СССР-а борили и заједно гинули против виртуелног непријатеља, а не против најконкретнијих фашиста из Подунавља?

Damnatio memoriae, или како је руски језик постао успомена

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 21 октобар 2012 12:21

Деца у Крагујевцу, деца на Козари, деца из Драгинаца, деца Градине, Чуклинића, Драксенића, Јасеновца и..... и сви они који су се борили против фашиста нису могли да се трансформишу, или телепортују, као у главном васпитачком реквизиту данашњице: - компјутерским игрицама. И Ви сте рекли да од те деце неће бити потомства, нити потомства од њиховог потомства. Нека свако погледа у своје дете и у своје унуче и нека замисли да му само "фали длака с главе", а камоли шта друго.

Пробудимо се: реални људи, жива деца су врштала и отимала се док су били стрељани, клани и на најзверскије начине убијани од реалног непријатеља! Оне страшне раке у Крагујевцу и широм несрећних српских земаља, за које данас наша деца и не знају да постоје, утабавали су управо тенкови са оваквим ознакама, козарачку децу су ти тенкови којима су управљали фашисти, газили као мраве, ти тенкови са кукастим крстовима су сравнили са земљом само у Белорусији на стотине насеља заједно са целокупним становништвом, а у Гимназији у Врбасу су ти исти тенкови део очигледне наставе и то без и једног јединог негативног предзнака! Директор школе, Вујачић Светозар, ни један једини пут није на ово реаговао негативно, само је на вест да ће га посетити новинар који је од ђака чуо за кукасте крстове у школи, у страшној паници, не знајући да је овај "дидактички материјал" већ фотографисан, учествовао у скидању паноа, скривању учињеног кривичног дела и заташкавању истог. Новинару је објаснио да то није крив предметни професор, него су то ђачки радови, што је у суштини још горе, јер је професор навео малолетно лице да начини кривично дело. Свесна сам да министар Обрадовић не може имати увида у рад сваке појединачне школе, али би његови сарадници, задужени за разне ресоре то би морали имати. Ја сам се, овим поводом обратила Школском одбору, послала захтеве за инспекцијски надзор покрајинском и републичком инспектору, јер је директор школе, био дужан да у складу са чланом 453ак она

о основама система образовања и васпитања, одмах поднесе пријаву надлежном органу и да сам покрене дисциплински поступак, а то није урадио. Нису реаговали ни општински, ни покрајински, ни републички просветни инспектор. Слала сам писма на електронске адресе Председника Србије, Председника владе Србије, Министра одбране Србије, Министра просвете Србије. Одговор: ћутање, или можда спавање службеника, сарадника министара, на удобном бирократском отоману!

Господине Дачићу, бивали сте у Русији и сигурно Вам је познато са каквим пијететом и поносом се негују тековине победе у Другом светском рату. Убеђена сам да ће овај Ваш говор пробудити многе у Србији и навести да се сете цивилних и војних жртава палих у борби за слободу, јер ко заборави на своје жртве, тај је заслужио да се оне и понове. Надам се да ће се пробудити и они Ваши сарадници који отварају електронску пошту и они који су обавезни да се позабаве оваквим случајевима понижавања жртава фашизма

Damnatio memoriae, или како је руски језик постао успомена

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 21 октобар 2012 12:21

у школама Србије.